

jeg vil tilføje, at hvis der skulde komme en brugelig Vurdering frem ved denne Foranstaltning, saa faar vi den dog billigt herigennem, og den vilde blive meget dyrere, hvis vi skulde have den paa den Maade, som det ærede Medlem ønskede. Men jeg fraraader altsaa disse to Ændringsforslag.

Piper: Der har allerede været gjort to Forsøg nu i Retning af Jordvurdering. Først er der foretaget Prøvevurderinger og dernæst den særlige Jordvurdering, der blev foretaget ved sidste Ejendomsskyldvurdering. Dernæst har denne sidste Vurdering været underkastet Revision. Men alle de Resultater, der hidtil er kommet ud af disse Jordvurderinger, peger i den Retning, at der ikke kan opnaas noget forsvarligt Grundlag til Skatteansættelse ved en saadan Vurdering. Derfor siger vi for vort Vedkommende: Sporene skræmmer.

Ordføreren (Dalsgaard): Det kunde jo være, at det gamle Ord, at alle gode Gange er tre, kunde komme til Hæder og Ære ved denne Lejlighed. Jeg vil i alt Fald haabe — men jeg er ganske vist langt fra sikker derpaa —, at vi faar en brugelig Vurdering.

Finansministeren (Brandes): Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) roste mig for en priselig Korthed ved min Omtale af Ændringsforslagene, en Korthed, som forekom mig vel motiveret ved, at Udvalget var enig om disse Ændringsforslag, og at jeg havde tiltraadt dem, og dernæst ved, at Tingets Tid vist er knap i Dag, saa der ikke var nogen Grund til ved denne Lejlighed uden særlig Nødvendighed at gøre denne Diskussion længere, end man behøver. Jeg kan ikke gengælde det ærede Medlems Ros ved at rose ham; thi hvad Grund havde han egentlig til nu at holde den Tale, som der maaske kunde have været nogen Anledning til at holde ved første Behandling af disse Forslag, men som der nu aldeles ingen Grund var til, saa vidt jeg kan forstaa? Thi Spørgsmaalet om, hvorledes Aktieselskabernes Formue skal beregnes, har intet mere at gøre med de foreliggende Ændringsforslag. Her ved anden Behandling skulde man jo egentlig tale om Ændringsforslagene — men jeg indrømmer naturligvis, at rent formelt kan ogsaa Betænkningens Indhold give Anledning til Omtale.

Det ærede Medlem mener, at min

Definition af Aktiekapitalen som en Del af Selskabernes Formue er ganske fejlagtig, og han nævner som Bevis herfor forskelligt. Jeg skal ganske kort nævne nogle af disse Forhold. Et er det, at Aktiekapitalen findes paa Selskabernes Passivside. I Folketinget har man givet en Definition af, hvad Selskabernes Formue er. Der har man regnet Reservefonden med, og jeg har ikke hørt, at man her fra nogen Side har ment, at den skulde undtages. Ikke des mindre findes Reservefonden ogsaa paa Selskabernes Passivside, saa man kan altsaa derfra intet slutte om, hvorledes Posterne paa denne Side skal opfattes, enten de skal opfattes som Formuede eller ikke. Det forekommer mig ikke urimeligt at slutte fra, at Reservefonden er Formue, til, at Aktiekapitalen ogsaa er det. Men jeg har i og for sig ikke synderlig Lyst til nu at optage en Diskussion, som ikke har anden end akademisk Betydning i Øjeblikket.

Den andet, som det ærede Medlem nævnede, var, at jeg havde sagt, at Aktiekapitalen skulde ikke forrentes. Dertil anførte det ærede Medlem den, jeg synes lidt godtkøbs, Bemærkning, at man dog indskød sin Kapital i Aktieselskabet for at faa et Udbytte deraf, og deraf skulde fremgaa, at man ønskede Rente deraf. Men Udbytte og Rente er jo ikke det samme. Hvis man sætter sine Penge ind i en Bank — og det var det, det ærede Medlem ogsaa nævnede som tredie Bevis —, saa er det givet, at man sætter dem ind i Banken for at faa en ganske bestemt Rente af dem. Man slutter ligefrem en Kontrakt med Banken om, at naar man indskyder disse Penge, saa skal Banken yde en den og den Retne, den være nu stor eller lille. Men det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at naar man stiller sine Penge til Raadighed for et Aktieselskab, saa sikrer man sig ingen Rente af disse Penge, man aner overhovedet intet om, hvorvidt man faar nogen Rente, for man aner intet om, hvorvidt der kommer noget Udbytte, og Aktionærerne lar ikke Repres til Selskabets Bestyrelse, som de selv har overdraget deres Penge, selv om der intet Udbytte kommer i 10 Aar eller overhovedet intet Udbytte gives, og vi kender jo Aktieselskaber, som i 10 Aar eller mere intet Udbytte har givet og til Slutning maaske har sat hele Aktiekapitalen til. Derfor synes jeg, at der er Forskel paa et Aktieselskabs Driftskapital og et almindeligt Tilgodehavende. Det tror jeg ikke kan nægtes.

Men naar et Aktieselskab likviderer,